

Decembrie

Luna bucuriilor și a cadourilor

„Crăciunul nu este un moment și o perioadă, ci o stare de spirit.” – Mary Ellen Chase

Iacob Daria- Elena

Colinde

Tradiția spune că Dumnezeu a lăsat colindele pe pământ special ca să ne mai scape de păcate, iar când acestea nu se vor mai auzi, vor ieși diavolii pe pământ.

Legănelul lui IIsus

*Colo-n sus pe-un deal frumos
Unde-i cerul luminos
Într-un leagăn stă culcat
Fiul Maicii înfașat*

'Refren'

*Raza blândă a soarelui
Scaldă fața Domnului
Vântul dulce îl tragă
Pruncul de mi-l leagănă*

'Refren'

*Cântă îngerii în cor
Să vestească tuturor
Astăzi cerul s-a deschis
Pe Hristos ni l-a trimis*

Refren:

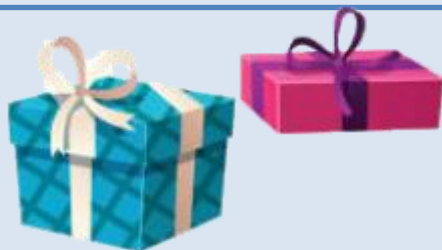
*Leagăn verde legănel
Tot din lemn de păltinel
Leagăn verde legănel
Tot din lemn de păltinel*

Din cer senin

*Din cer senin un cor divin,
Se-aude lin cântând
Din cer senin un cor divin,
Se-aude lin cântând*

*Păstori cu har pe culmi apar,
Miei albi în dar ducând
Păstori cu har pe culmi apar,
Miei albi în dar ducând*

*O stea din zări veghind cărări,
Spre depărtări arzând
O stea din zări veghind cărări,
Spre depărtări arzând
Conduce magi cu daruri dragi,
În albi desagi ducând
Conduce magi cu daruri dragi,
În albi desagi ducând
Și-un prunc plăpând cu chipul blând,
Stă surâzând, tacând
Și-un prunc plăpând cu chipul blând,
Stă surâzând, tacând
Din cer senin un cor divin,
Se-aude lin cântând
Din cer senin un cor divin,
Se-aude lin cântând*

Obiceiuri

- Se spune că la masa de Crăciun este bine să ascultăm colinde, care aduc armonie în relațiile dintre oameni și belșug în case și pe ogoare.

- Brazilii simbolizează Sfânta Treime. Podoabele semnifică bogăția și cunoașterea, exact ca pomul sacru din Grădina Edenului.

Obiceiul darurilor de Crăciun

- Cadourile sunt legate și de închinarea magilor care au adus daruri (aur, smirnă și tămâie) Pruncului Sfânt. În zilele noastre, o persoană îmbrăcată în haine roșii, cu barbă și sac cu jucării împarte cadouri tuturor copiilor.

- În noaptea dinspre Crăciun se spune că apa se preface în vin și animalele vorbesc.

Poezii

În seara de Ajun – de George Coșbuc

Afară ninge liniștit,
Și-n casă arde focul;
Iar noi pe lângă mama stând,
Demult uitarăm jocul.

E noapte, patul e făcut,
Dar cine să se culce?
Când mama spune de Iisus
Cu glasul rar și dulce.

Cum s-a născut Hristos în frig,
În ieslea cea săracă,
Cum boul peste el sulfa
Căldură ca să-i facă.

Cum au venit la ieslea lui
Păstorii de la stână
Și îngerii cântând din cer,
Cu flori de măr în mână.

Săniuța – de George Coșbuc

Neaua peste tot s-a pus,
A venit iarna drăguța,
Hai copii, pe deal în sus
Să ne dăm cu săniuța.

Câte unul, câte doi,
Ne suim în sănioară;
Fără cai și fără boi
Săniuța fuge, zboară.

Toți sunt rumeni la obraz,
Mulți coboară și mulți suie,
Unii râd, fac mare haz,
Alții capătă cucuie.

Legenda bradului de Crăciun

Se spune că ”demult, tare demult, când picioarele sfinte ale Domnului Iisus mai păseau pe acest pământ, s-a iscat din senin o furtună, cum nu se mai pomenise. Grindina era cât oul de porumbel, vântul smulgea pietrele din loc, iar cerul se întunecase ca la venirea nopții, măcar că era miez de zi. Iisus Hristos și Sfântul Petru tocmai se aflau atunci pe drum, la marginea unei păduri și au cerut adăpost copacilor, care însă se ascundeau, care mai de care mai zgribuliți și mai înfricoșați.

Mândrii stejari și fagi nu au vrut să-i primească la adăpostul lor, pentru că abia își puteau păzi frunzișul bogat de urgia cerurilor – unde să-i mai adăpostească și pe cei doi călători? Merii și perii au spus că trebuie să-și apere fructele, sălciile și plopii s-au făcut că nu-i bagă în seamă și au tăcut. Dintre toți, doar bradul s-a învoit să le ofere adăpost. El a spus: ”fructe mândre pe care să le apăr nu am, frunzișul meu e făcut din ace ascuțite care nu se tem de grindină, oamenii mă ocolesc și mă socotesc nefolositor, dar dacă vreți să-mi cinștiți acoperământul cu prezența voastră, eu vă voi primi cum voi ști mai bine și am să învelesc trupurile voastre cu ramurile mele des”.

Domnul Iisus și Petru au fost păziți cum nu se poate mai bine de bradul cel vrednic. Apoi, furtuna s-a oprit, iar soarele a răsărit din nou, mândru pe cer. Atunci, ieșind din adăpostul cetinei, Iisus cuvântă astfel către brad: ”dintre toți copacii, tu, bradule, ai fost cel mai vrednic, iar eu, prin voia Tatălui Meu, te voi răsplăti. Fie ca de azi înainte, iarna, tu să nu-ți mai lepezi frunzișul ca ceilalți copaci, ci să-l păstrezi veșnic. Apoi, fie ca acele tale înțepătoare să capete o mireasmă care să-i bucure pe oameni, să le dea putere și să le vindece bolile, astfel încât ei să te prețuiască cum se cuvine. Cât despre lipsa ta de rod, fie ca în miez de iarnă, când toate fructele pământului se vor fi terminat, oamenii să te împodobească și să pună pe ramurile tale toate bunătățile, iar atunci când se vor strânge în jurul tău, ei să se gândească la Mine, pentru că tu ești copacul cel mai drag Mie”. Numai ce zise acestea și Iisus dispăru, împreună cu Petre, într-o geană de lumină. A rămas în pădure, însă bradul cel falnic, cu darurile sale nemuritoare, precum și această poveste murmurată de frunzișul copacilor, înfiorați de minunea dumnezeiască”.

După mulți ani, când Iisus luă înfățișare de om, născându-se din trupul Fecioarei Maria, împărații de la răsărit, care veniseră să aducă daruri copilului dumnezeiesc, voind să le împodobească și cu ramuri verzi, fiind iarnă, n-au găsit decât bradul, care își păstrase veșmântul verde. Ei aduseră atunci copilului Iisus un brăduleț verde, pe care au aninat darurile , aprinzând și lumânări în acesta.

De atunci ar fi și obiceiul pe care noi, românii, l-am luat de la alte popoare și care este plăcut copiilor, că vine Moșul și le aduce bradul cu daruri de sfintele sărbători ale Crăciunului.

În fiecare an, în întreaga lume, milioane de arbori sunt tăiați pentru sărbătoarea Crăciunului. Bradul de Crăciun amintește de întâlnirea între solstițiul de iarnă și Saturnaliile romane. Acesta simboliza și atunci permanența vieții și speranța reîntoarcerii soarelui din lunga-i călătorie hibernală. Ca să atragă pe zei de partea lor, Asterix și tovarășii săi agățau în brad daruri, jucării pentru copii, dulciuri.

Tradiția becurilor care luminează bradul vine de la obiceiul ancenstral al arderii bradului care strălucea în nordul înghețat în cea mai lungă noapte a anului (25 decembrie) în nădejdea că lumina lui va aduce înapoi soarele.

